

MUZIČKA ISTRAŽIVANJA

Horizonti savremenog pijanizma

U novosadskoj Sinagogi priredeni su resitali novosadske pijanistkinje Branke Parlić i Nade Kolundžije iz Beograda

Apartan, koloritan i izazovan segment savremene klavirske muzike predstavila je na svom nedavnom koncertu u Sinagogi novosadska pijanistkinja Branka Parlić, odabравši za ovaj resital izbor kompozicija američkog kompozitora Filipa Glasa. Posle prethodnih zapaženih koncerata i diskografskih izdanja posvećenih opusima rođonačelnika nove muzike dvadesetog veka, Erika Satija, Branka Parlić je nastavila svoje istraživanje horizonata nove pijanističke literarture, odlučivši se da slušaocima prikaže presek kompozicija za klavir jednog od vodećih kompozitora današnjice, Filipa Glasa, čiji se kompozitorski rad, bar u svojoj ranijoj fazi, svrstava u pravac minimalizma. Premda ne preterano brojna, dela namenjena klaviru zauzimaju značajno mesto u stvaralačkom opusu Filipa Glasa, koje objedinjuje impresivan spektar muzičkih postupaka i uticaja: minimalističkih tonskih eksperimenata, preispitivanja nasleđa od klasične i avangardne muzike do orijentalnih muzičkih tradicija i do saradnje sa rok muzičarima poput Dejvida Birna ili Pola Sajmona. Klavir, ne samo kao tradicionalni "radni alat" kompozitora, već u sličnom smislu kakav je uživao u doba romantizma, kao najvažniji, ključni instrument sveukupne muzičke prakse, ostaje uvek u fokusu Glasovog stvaralačkog interesa. Posetioци ovog koncerta imali su ovde priliku da se upoznaju sa najvažnijim Glasovim klavirskim delima - na početku je izveden ciklus od pet angažovano donetih, pažljivo tonски i dinamički izbalansiranih klavirskih Metamorfoza, napisanih 1988. godine, kompozicija privlačne zvučnosti, zasnovanih na ritmičkoj repetitivnosti i skladnom preplitanju i pretapanju različitih, kontrastnih muzičkih raspoloženja.

Pijanistkinja je potom upečatljivo predstavila kompoziciju sa naslovom "Mad rush", burnih i zahuktalih zvučnih tokova, nastalu 1979, kao plod autorove fascinacije muzikom Franca Šuberta. U nastavku usledila je interpretacija numere slojevite tonske strukture sa naslovom "Njitchita Vortedž Sutra", a koncert je zaključen koncentrisanim, sugestivnim izvođenjem Glasove muzike napisane za film "Časovi" iz 2002. - dela prefinjenih zvučnih obrisa i eterične melodioznosti. Ovaj osobeni i uspeli muzički događaj upotpunio je i scenski pokret mladog Saše Krge, a stalno preplitanje raznobojnih svetlosnih šara na sceni i zidovima Sinagoge dalo je Glasovoj muzici dodatnu, zanimljivu vizuelnu dimenziju.

Donekle sličan program savremene klavirske muzike predstavila je na svom koncertu narednog dana i beogradska pijanistkinja Nada Kolundžija, izvodeći nesvakidašnje koncipirani repertoar klavirskih dela eminentnih svetskih kompozitora poput Lujja Andrizena ili Mauricija Kagela, kao i kompozicije starijih, renomiranih ali i mladih domaćih autora. U tako raznorodno koncipiranom programu, i u predanom, očekivano preciznom i dorečenom izvođenju Nade Kolundžije, kao najzanimljivije zazvučale su kompozicija Vuka Kulenovića sa naslovom "Virdžinal", takođe i lamentozni, motivski svedeni komad "Bagdad", sa podnaslovom "Muzika na temu od šest nota, u odbranu Iraka" iz 2002. godine, kao i ove godine napisana, takođe minimalistička, eksperimentalna kompozicija mlade Irene Popović sa naslovom "Tišina i ništa za šaptača i klavir".

B. Hložan

Dnevnik / 06-11-2004, Novi Sad